ПУБЛІКАЦІЯ / UK

CarderPlanet, Лазарев Андрій, він же Рейнт Андрій. Хто перевіряв документи, поки тривав розшук?

Опубліковано 09.11.2026 · Оновлено 09.11.2026

У 2006 році газета писала про двох Андріїв, яких українські правоохоронці розшукували у справі про банківське шахрайство. Один із них, Андрій Лазарев, через роки фігурував в українському реєстрі компаній під ім’ям Андрій Рейнт. У 2025-му київський суд описав, як чоловік зі старої розшукової справи роками користувався

вигаданими даними й отримав офіційне свідоцтво про народження на це ім’я. Як розшук і нова біографія могли стільки років співіснувати в одній країні? [1] [11] [12] [15]

Після виходу нашого досьє на Лазарева редакція отримала лист з адреси, яку пов’язують з особистою поштою Давида Арахамії. За словами редакції, автор листа побачив у публікації «російський слід». За доказами далеко ходити справді не треба. Ось архів української газети, ось український судовий вирок, ось історія української компанії. Усі три джерела доступні читачеві. Якщо йдеться про агентів Кремля, потрібні факти. А Давиду Арахамії варто відповісти й на питання, яке йому ближче. Що він знає про Лазарева, відомого як Андрій Рейнт, і з ким сам спілкувався в роки CarderPlanet? [1] [11] [15] [17] [24]

Санкт-Петербург, 2006 рік. З чого почалася історія Лазарева

12 квітня 2006 року Gazeta.ua опублікувала матеріал про українських хакерів, яких пов’язували з крадіжками в Петербурзі. Історія почалася набагато раніше. Кореспонденти шукали витоки кардингу в Дніпропетровську, описували роль колишнього банківського працівника Геннадія Мостовлюка та подальший розкол груп. Андрія Лазарева та Андрія Кравченка видання згадувало у зв’язку з однією з таких груп. Це реконструкція журналістів того часу, що ґрунтувалася, зокрема, на неназваних співрозмовниках. [1]

У публікації був і справжній петербурзький слід. Неназваний співрозмовник газети з українського МВС стверджував, що в Петербурзі групі допомагали місцеві міліціонери, яким нібито платили. Звинувачення серйозне, джерело анонімне, судового підтвердження в статті немає. І адреса цього твердження цілком конкретна — російське місто та співробітники російської міліції. Переносити його на українських чиновників або видавати за доведений факт хабарів було б перекручуванням фактів. [1]

У жовтні 2006 року Gazeta.ua повернулася до прізвищ Лазарева та Кравченка. Газета повідомила про український розшук та про постанову Печерського райсуду Києва від 2 жовтня 2006 року, яка дозволила затримання та доставку. Лазарев заперечував інформацію

про розшук, а газета писала про суперечку навколо своєї публікації. Дата, яку журналісти наводили стосовно Лазарева, через роки з’явилася й у київському вироку — **27 вересня 2004 року**. [2] [11]

Тут і починається розслідування, яке цікавіше за суперечку про репутацію в пресі. Що сталося з людиною, яку розшукували за старим прізвищем? І які сліди залишило інше прізвище в реєстрах, куди він потім потрапив цілком публічно? Відповідь міститься у трьох різних матеріалах — кримінальному вироку, картці компанії та господарському спорі. [11] [15] [16]

Як CarderPlanet перетворив торгівлю викраденими даними на масове явище

Наприкінці 1990-х Роман Вега запустив Boa Factory — одну з перших платформ для покупців і продавців викрадених даних карток. На початку 2000-х, за матеріалами Міністерства юстиції США, він став одним із засновників та адміністраторів CarderPlanet. WIRED у своїй реконструкції пов’язував ранній етап формування спільноти з Одесою. Дніпропетровська редакція Gazeta.ua розповідає про історію окремих груп, одеська редакція WIRED — про становлення майданчика. Ці свідчення показують, звідки журналісти простежували зв’язки, і не дають готового списку керівників або єдиного складу групи. [1] [3] [4] [5]

Головним товаром CarderPlanet були відомості, які законні власники карток нікому не давали права продавати. Ринок об’єднував кілька професій. Одні учасники добували дані, інші продавали їх, треті купували та використовували для шахрайства. Американське відомство також описувало пропозиції послуг із злому та відмивання грошей. На піку популярності майданчик налічував понад шість тисяч учасників, за даними Мін'юсту США. Ця цифра характеризує розмір спільноти, а судова відповідальність встановлювалася окремо щодо конкретних осіб та епізодів. [3]

У продавців була загальна проблема. Той, хто продає крадене, сам легко може обдурити покупця. Вега допоміг запровадити перевірку товару, яку контролював представник майданчика. Форум також вибудував ієрархію з титулами, запозиченими у мафії. Покупцеві

пропонували передбачуваність звичайного сервісу, хоча в основі угоди лежали дані чужого банківського рахунку. Для потерпілого вся ця система ставала очевидною в найнеприємніший момент, коли доводилося розбиратися з операцією, якої він не здійснював. [3]

ДОСЬЄ

Роман Вега (Boa)

Співзасновник CarderPlanet за матеріалами Мін'юсту США. Затриманий на Кіпрі у 2003 році. У 2009-му визнав свою провину за двома звинуваченнями у змові, пов’язаними з відмиванням грошей та шахрайством із платіжними засобами. У грудні 2013 року федеральний суд США засудив його до 18 років ув’язнення. [3]

Відкрити досьє →

Американські справи показують, навіщо окремо шукати організаторів ринку, продавців і тих, хто виводив гроші. Один і той самий продавець міг працювати через кілька майданчиків. Секретна служба США називала Владислава Хорохоріна одним із засновників мережі CarderPlanet, а матеріали про його затримання описували використання як CarderPlanet, так і окремої платформи Carder.su. Його федеральний вирок стосувався торгівлі викраденими реквізитами та ролі в конкретному епізоді розкрадання коштів з американського процесингового центру. [6] [7]

ДОСЬЄ

Владислав Хорохорін (BadB)

У 2010 році його затримали у Франції у справі, порушеній США. У 2013-му суд у Вашингтоні засудив його до 88 місяців ув’язнення. З матеріалів справи можна простежити, як торговець даними працював через кілька майданчиків. [6] [7]

Відкрити досьє →

У жовтні 2004 року в США було опубліковано окремий обвинувальний висновок щодо ShadowCrew. У матеріалах цієї справи також фігурували мережевий ринок, продаж викрадених даних та підроблених документів. CarderPlanet і ShadowCrew варто розглядати разом, коли ми говоримо про розвиток індустрії. Кримінальні справи щодо цих майданчиків різні. Якщо людина з’являється в історії одного, її роль у другому встановлюється на підставі окремого документа. [3] [8]

Справа Голубова. Чому гучне розслідування закінчилося виправданням

У 2005 році в Одесі затримали Дмитра Голубова. WIRED пов’язував його справу з діяльністю кількох американських відомств і наводив розповідь колишнього американського слідчого про труднощі взаємодії з українськими колегами. Навесні 2006 року Gazeta.ua опублікувала слова неназваного співрозмовника про ризик витоку інформації через місцеву міліцію. Через роки питання про якість роботи слідства можна поставити на підставі судових документів, де видно конкретні провали. [4] [9] [10]

Як з’ясували «ЧЕСНО» та «Українська правда», суд визнав обвинувачення неконкретним. З нього не можна було встановити, де, коли та яким чином Голубов вчинив інкриміновані дії. Надані американські матеріали суд визнав надто загальними для доведення його участі у зазначених епізодах. Стан вилученого жорсткого диска не дав змоги з’ясувати, чи були на ньому дані, що підтверджують виготовлення підробок. У справі також фігурувало особисте поручительство, яке суд згодом скасував. Підсумок — виправдання через недоведеність участі. [9]

Тут питання до держави звучить жорсткіше за будь-яке газетне звинувачення. Чому розслідування, до якого були причетні служби кількох країн, дійшло до суду з формулюваннями, з яких неможливо встановити дії обвинуваченого? Які докази слідство змогло передати у вигляді, придатному для перевірки? Саме виправдання дає чітку відповідь щодо Голубова. Причини, через які слідство не виконало свою роботу в достатній мірі, заслуговують на окремий аналіз. [4] [9]

ДОСЬЄ

Дмитро Голубов (Script)

Фігурант української справи, пов’язаної з розслідуванням CarderPlanet. Солом’янський районний суд Києва виправдав його через недоведеність участі. У 2014 році Голубов став народним депутатом. [4] [9]

Відкрити досьє →

Справа Лазарева. Як вигадана біографія потрапила в офіційний обіг

27 березня 2025 року Оболонський районний суд Києва виніс вирок у справі № 756/3935/25. В опублікованому тексті імена знеособлено. Іменна картка судового провадження та корпоративні матеріали дають змогу зіставити Андрія Лазарева та Андрія Рейнта. У вироку описано, як людина, яку розшукували з 2004 року, використовувала вигадані анкетні дані й згодом домоглася отримання нового офіційного документа на це ім’я. [11] [12] [15] [16]

Особливо показовим є епізод 2022–2023 років. До суду подали заяву про встановлення спорідненості, спираючись на документи з неправдивими відомостями. Рішення дозволило змінити запис у реєстрі. Після цього було отримано свідоцтво про народження на вигадане ім’я. Пізніше суд порівняв фотографії та відбитки пальців із двох комплектів матеріалів. Вони належали одній особі. Ось той момент, у якому вигадана біографія зіткнулася з реальною. [11]

У суді Лазарев визнав свою провину за висунутими в цій справі звинуваченнями. За його словами, він звернувся до знайомого за підробленими документами після нападу у 2003 році, побоюючись за своє життя, і заплатив 3 тисячі доларів. У самому вироку зазначено, що вигадані дані використовувалися для ухилення від розшуку. За сукупністю злочинів суд призначив чотири роки позбавлення волі та звільнив його від відбування покарання з дворічним випробувальним терміном. У липні апеляційна інстанція залишила вирок без змін. [11] [13]

У старій справі про шахрайство свій фінал. 30 травня 2025 року Солом’янський районний суд Києва закрив провадження № 760/13877/25 стосовно Лазарева у зв’язку із закінченням терміну давності. Тому в цій історії два окремі результати. У справі про документи та зброю винесено обвинувальний вирок. У старій справі про шахрайство справу припинено через закінчення терміну давності, без рішення щодо вини за суттю обвинувачення. [11] [13] [14]

Далі ми вивчили історію компанії «Домініон-8». У ній Андрій Рейнт з’являється як керівник у 2017 році та як бенефіціар у 2021-му. У корпоративних даних пізніше з’являється Андрій Лазарев. У лютому 2026 року Господарський суд Києва частково задовольнив позов Лазарева про відновлення корпоративних прав та повернення майна, переданого іншій юридичній особі. Судовий спір дозволяє побачити, як два імені увійшли в історію однієї компанії. Це рішення стосується іншого питання, тому за ним неможливо визначити походження грошей або активів. [15] [16]

Що відбувалося між відомствами всі ці роки? Людина фігурує під одним ім’ям у матеріалах про розшук, під іншим стає керівником і бенефіціаром, а новий запис про народження оформлюється за участю державних установ. Хто перевіряв вихідні документи? Коли поліція, реєстратори та суди вперше отримали можливість зіставити дані? Які контрольні механізми спрацювали лише після того, як ім’я роками використовувалося в обігу? У вироку йдеться про участь невстановлених осіб. Роль конкретних посередників і можливе сприяння посадових осіб залишаються питаннями, на які держава має що відповісти. [11] [15] [16]

ДОСЬЄ

Андрій Лазарев / Андрій Рейнт

Український розшук з 2004 року за старою справою, вирок 2025 року у справі про документи та зброю, окреме припинення справи про шахрайство через закінчення терміну давності. Публічні матеріали про міжнародне розслідування CarderPlanet самі по собі не підтверджують, що ФБР оголосило розшук Лазарева. [4] [11] [12] [13] [14]

Відкрити досьє →

Давид Арахамія та CarderPlanet. Про що він розповідав сам

У Арахамії є власна публічна розповідь про CarderPlanet, опублікована задовго до листа про наше досьє. У письмовому інтерв'ю Якубу Яворовичу у 2018 році він, виступаючи під ім'ям Девід Браун, пояснював, що TemplateMonster зіткнувся з масовими шахрайськими покупками. За його словами, він розшукав власника CarderPlanet, обговорив з ним проблему, а команда переробила дизайн форуму. На сайті з'явився напис про спонсорство TemplateMonster. Учасникам форуму він пропонував дизайн безкоштовно або зі знижкою, пояснюючи це спробою зменшити кількість покупок із використанням вкрадених реквізитів. [17]

Арахамія в тому інтерв'ю сам говорив про ризик, який створював такий підпис. Тут його версія викладена публічно і своїми словами. Опублікована розмова описує роботу над дизайном і контакт із власником майданчика. Він не називає Лазарева цим власником і не підтверджує особисту дружбу між ними. Статус Арахамії в цьому сюжеті — співрозмовник, який описав свої контакти з форумом, і політик, якому редакція ставить запитання. [17] [28]

Давиде, перш ніж шукати людей Кремля за межами редакційної пошти, згадайте власні контакти тих часів. З ким саме ви тоді домовилися про редизайн CarderPlanet? Чи знали ви Андрія Лазарева особисто? Якщо знали, то коли дізналися, що в документах він фігурує як Андрій Рейнт? Чи розмовляли з ним після оприлюднення досьє? І які факти, на вашу думку, пов'язують публікацію з Росією? У редакції є відкриті джерела щодо справи Лазарева. Якщо у вас є докази стосовно редакції, назвіть їх. [11] [12] [17]

ДОСЬЄ

Давид Арахамія (Девід Браун)

В інтерв'ю 2018 року він розповідав, як зв'язався з власником CarderPlanet і як його команда оновила дизайн сайту. Після виходу досьє Лазарева редакція отримала лист з адреси, яку пов'язують з особистою поштою Арахамії. Епізод із листом викладено за повідомленням редакції. [17]

Відкрити досьє →

«Хімпром». Звичні запитання до реєстрів і вже конкретні запитання до силовиків

У грудні 2023 року президент України ввів у дію рішення РНБО про санкції. «Слідство.Інфо», вивчивши списки та розшукові відомості, описало, які імена зустрічаються в матеріалах про фігурантів справ «Хімпрому». Єгор Буркін фігурував також як Єгор Левченко. Андрій Амірханян — як Андрій Лемишко. Під цими іменами журналісти простежили їхню появу в українських документах та розшукових реєстрах. Санкційний указ і розшук дають підстави перевіряти походження документів у кожному конкретному випадку. Обставини їх видачі та можлива відповідальність посередників встановлюються окремо. [18] [19]

ДОСЬЄ

Єгор Буркін (мексиканець) / Єгор Левченко

Національна поліція України називає Буркіна керівником спільноти «Хімпром» за версією слідства та повідомляє про заочні підозри й міжнародний розшук. «Слідство.Інфо» простежило використання імені Левченко за українськими матеріалами. [19] [20]

Відкрити досьє →

ДОСЬЄ

Андрій Амірханян / Андрій Лемишко

Фігурант публікації «Слідство.Інфо» про санкції проти осіб, пов’язаних зі справами «Хімпрому». Журналісти встановили, що в українських розшукових даних він фігурував як Андрій Лемишко. [18] [19]

Відкрити досьє →

Паралель із Лазаревим пролягає через конкретне питання. Якщо відомства ідентифікують особу під різними іменами, де і коли ці відомості пов’язуються між собою? У справі Лазарева суд встановив, як були отримані документи з вигаданими даними. Щодо Буркіна та Амірханяна у розпорядженні читача є санкційний контекст, журналістське розслідування та відомості про розшук. Ми поки що можемо зіставити наслідки, які виникають при використанні кількох імен, і поставити питання щодо роботи реєстрів. Опубліковані матеріали не вказують на єдиного постачальника документів для учасників CarderPlanet та фігурантів «Хімпрому». [11] [18] [19] [20]

І сам «Хімпром» був організований інакше. CarderPlanet зводив продавців і покупців викрадених фінансових даних. У розслідуванні щодо «Хімпрому» Нацполіція описує мережу магазинів, виробництво, збут та вербувальні кол-центри, які підбирали людей для роботи в наркобізнесі. У 2026 році поліція повідомила про обшуки, ліквідацію вербувальних центрів у Києві та області, арешт рахунків і криптоактивів. Вона також повідомила про спроби підкупу та погрози співробітникам, які працювали над цією справою. Тут важливо встановити, хто проводив розслідування, хто намагався втрутитися та кому, за версією слідства, пропонували або передавали гроші. [3] [20]

4 листопада 2026 року НАБУ та САП у рамках операції «Карфаген» повідомили про виявлення організації, яка, за версією слідства, систематично платила високопоставленим співробітникам правоохоронних органів за безперешкодну діяльність незаконного бізнесу. Серед напрямків діяльності відомство назвало шахрайські кол-центри та продаж наркотиків. Наступного дня вони повідомили про підозри п’ятьом особам. У опублікованому списку — ймовірний організатор, керівні співробітники СБУ та Нацполіції, співробітник карного розшуку Київської області та підлеглий ймовірного організатора. За версією відомств, до організації могли входити щонайменше дванадцять осіб. [21] [22]

В опублікованих записах, які проаналізували журналісти «Схем», з’явився й конкретний передбачуваний тариф. За їхнім переказом матеріалів слідства, за прикриття одного кол-центру фігурувала сума в 7 тисяч доларів на місяць. У тих самих матеріалах йдеться про координацію роботи 52 центрів. «Схеми» припустили, що за прізвиськами «Кримінал» і «Мексиканець» у записах стоять Андрій Осипов та Єгор Буркін. У версії, описаній журналістами, один відповідав за контакти з силовиками, інший був пов’язаний із кол-

центрами та U420. Тут уже можна запитати, які саме центри продовжували роботу і які рішення ухвалювали чиновники, що фігурують у розслідуванні. [20] [21] [31]

У цих записах є й епізод, щодо якого редакція ставить Арахамії окреме запитання. Як повідомляють «Схеми», співрозмовник під прізвиськом «Кримінал» говорив, що йому мають організувати зустріч із керівником парламентської фракції для обговорення ініціативи щодо легалізації марихуани. Журналісти припустили, що йшлося про Арахамію. Чи відбулася зустріч, з опублікованих матеріалів невідомо. Давиде, до вас чи до вашої команди зверталися з такою пропозицією? Якщо зверталися, хто і з яким порядком денним? [31]

Нарешті, про «російський слід». У тих самих перехопленнях, за аналізом «Схем», людина, яку журналісти, ймовірно, ідентифікують як Буркіна, говорила про свої контакти з російською ФСБ. Ці висловлювання потребують перевірки, зокрема щодо самої особи співрозмовника та характеру контактів. Але якщо шукати конкретний привід для запитань про російські зв’язки, у матеріалах уже є такий епізод. З нього можна розпочати розмову по суті. [31]

«Карфаген» охоплює кілька виробництв. В окремому повідомленні про епізод із прикриттям шахрайських кол-центрів НАБУ та САП описали роль керівника одного з підрозділів Офісу генпрокурора, який, за версією слідства, залучив діючих працівників прокуратури. Матеріали кожного провадження слід розглядати окремо. У листопадових повідомленнях йдеться про версію слідства та повідомлення про підозру. Ці матеріали дають підстави ставити запитання щодо службових рішень та ймовірних платежів. Вони не встановлюють, хто допомагав Лазареву з документами, і не доводять спадкоємність двох мереж. [11] [21] [22] [23]

Що це відбувається і хто за це відповідає?

У справі Голубова суд з’ясував, чого слідство не змогло довести. У справі Лазарева суд встановив, як вигадані дані набули вигляду офіційної біографії. У матеріалах «Карфагена» антикорупційні органи описують, як окремі силовики, за їхньою версією, надавали захист незаконному бізнесу. Три різні сюжети сходяться в питанні про роботу держави. Хто відповідав за перевірку особи? Хто приймав рішення щодо розшуку? Хто мав реагувати на погрози та спроби підкупу? Відповіді вимірюються прізвищами, датами та документами. [9]

[11] [20] [21] [22]

Тому редакція повертає розмову до Лазарева. Як людина, оголошена в розшук, отримала документи на вигадане ім’я та потрапила під ним до відкритого корпоративного реєстру? Хто допомагав йому на різних етапах? Коли держава зіставила дані двох осіб, і які відомства мали доступ до них раніше? Відповідь на ці запитання була б змістовнішою, ніж ще одне припущення про те, чий слід вимальовується в українському судовому реєстрі. [11] [12] [15] [16]

Редакція чекає на відповідь від Давида Арахамії, Андрія Лазарева та інших згаданих осіб. Якщо ви працювали з матеріалами цих справ, знаєте, як оформлювалися документи на інші імена, або постраждали від описаних схем, напишіть у KARTEL KHIMPROM. Для перевірки важливі дати, номери справ та обставини, які ви спостерігали особисто. Якщо вам потрібна конфіденційність, вкажіть це у першому повідомленні.

Джерела

1. Gazeta.ua — «Українські хакери обкрадають банки Петербурга», 12 квітня 2006 року
   https://gazeta.ua/ru/articles/scandals-newspaper/_ukrainskie-hakery-obvorovyvayut-banki-peterburga/108856
2. Gazeta.ua — «Лазарева та Кравченка розшукують», 24 жовтня 2006 року
   https://gazeta.ua/ru/articles/scandals-newspaper/_lazareva-i-kravchenko-razyskivayut/136072
3. Міністерство юстиції США — вирок Роману Везі та структура CarderPlanet, 12 грудня 2013 року
   https://www.justice.gov/usao-edny/pr/ukrainian-national-who-co-founded-cybercrime-marketplace-sentenced-18-years-prison
4. WIRED — розслідування щодо CarderPlanet та дій американських відомств, січень 2007 року
   https://www.wired.com/2007/01/tracking-the-russian-scammers/
5. WIRED — становлення міжнародного ринку кардингу та рання історія CarderPlanet, січень 2007 року
   https://www.wired.com/2007/01/tightening-the-net-on-cybercrime/
6. Міністерство юстиції США — затримання Владислава Хорохоріна та заява Секретної служби США, 2010 рік
   https://www.justice.gov/archives/opa/pr/alleged-international-credit-card-trafficker-arrested-france-us-charges-related-sale-stolen
7. Міністерство юстиції США — вирок Владиславу Хорохоріну, 5 квітня 2013 року
   https://www.justice.gov/usao-dc/pr/international-credit-card-trafficker-sentenced-88-months-prison
8. Міністерство юстиції США — обвинувальний акт у справі ShadowCrew, 28 жовтня 2004 року

https://www.justice.gov/archive/criminal/cybercrime/press-releases/2004/mantovaniIndict.htm

9. «Українська правда» та рух «ЧЕСНО» — матеріали справи та виправдання Дмитра Голубова, 20 березня 2018 року
   https://vybory.pravda.com.ua/articles/2018/03/20/7149583/
10. Gazeta.ua — публікація про справу Дмитра Голубова, березень 2006 року
    https://gazeta.ua/ru/articles/scandals-newspaper/_odesskij-haker-ukral-chetyre-milliona-dollarov/105819
11. Оболонський районний суд Києва — вирок від 27 березня 2025 року, справа № 756/3935/25
    https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/126441740/
12. Опендатабот — іменна судова картка справи № 756/3935/25
    https://court.opendatabot.ua/cause/756393525
13. Київський апеляційний суд — ухвала від 31 липня 2025 року, справа № 756/3935/25
    https://opendatabot.ua/court/129392520-b6cafea1604078718d772485cc7b8815
14. Солом’янський районний суд Києва — закриття справи через закінчення терміну давності, 30 травня 2025 року, справа № 760/13877/25
    https://opendatabot.ua/court/128217577-5b94fb8815ffb63a6950e60859c10caf
15. Опендатабот — ТОВ «ДОМІНІОН-8», історія керівництва та власників
    https://opendatabot.ua/c/39291586
16. Господарський суд Києва — спір щодо корпоративних прав та майна, 16 лютого 2026 року, справа № 910/9378/25
    https://youcontrol.com.ua/catalog/court-document/134382876/
17. Якуб Яворович — інтерв’ю з Девідом Брауном про TemplateMonster і CarderPlanet, 2018 рік
    https://jaworowi.cz/david-braun-ceo-templatemonster-wywiad-11536.php
18. Президент України — указ № 877/2023 про введення в дію рішення РНБО щодо санкцій
    https://www.president.gov.ua/documents/8772023-49417
19. «Слідство.Інфо» — санкції та альтернативні імена фігурантів справ «Хімпрому»
    https://www.slidstvo.info/articles/sanktsii-proty-vatazhkiv-narkokarteliu-khimprom-khto-taki-rosiiany-z-ukrainskymy-pasportamy-do-choho-tut-kyva-avakov-ta-aktsiia-piymay-baryhu/
20. Національна поліція України — U420, вербувальні кол-центри та хронологія операцій проти «Хімпрому», 5 листопада 2026 року
    https://npu.gov.ua/news/natspolitsiia-likviduvala-merezhu-u420-u-mezhakh-systemnoi-protydii-transnatsionalnii-zlochynnosti-khimprom
21. НАБУ та САП — повідомлення про виявлення організації в рамках операції «Карфаген», 4 листопада 2026 року
    https://www.nabu.gov.ua/en/news/operatciia-karfagen-vykryto-novu-zlochynnu-organizatciiu/
22. НАБУ та САП — п’ять повідомлень про підозру в рамках операції «Карфаген», 5 листопада 2026 року

https://www.nabu.gov.ua/news/operatciia-karfagen-5-pidozriuvanykh/

23. НАБУ та САП — окреме провадження щодо прикриття кол-центрів та легалізації майна в рамках «Карфагена»
https://nabu.gov.ua/news/operatciia-karfagen-kryshuvannia-kol-tcentriv-ta-vidmyvannia-mayina/

24. KARTEL KHIMPROM — досьє Андрія Лазарева / Андрія Рейнта
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/andrej-vadimovich-lazarev-andrej-rejnt/

25. KARTEL KHIMPROM — досьє Романа Веги
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/roman-vega-boa-2/

26. KARTEL KHIMPROM — досьє Владислава Хорохоріна
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/vladislav-anatolevich-horohorin-badb/

27. KARTEL KHIMPROM — досьє Дмитра Голубова
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/dmitrij-ivanovich-golubov-script/

28. KARTEL KHIMPROM — досьє Давида Арахамії
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/arahamiya-david/

29. KARTEL KHIMPROM — досьє Єгора Буркіна
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/burkin-egor-vasilevich/

30. KARTEL KHIMPROM — досьє Андрія Амірханяна
https://kartel-khimprom.com/ru/dossier/amirhanyan-andrej-abramovich/

31. «Схеми» / Радіо Свобода — аналіз опублікованих записів у справі «Карфаген», 4 листопада 2026 року
https://www.radiosvoboda.org/a/skhemy-plivky-nabu-sprava-karfahen/33890846.html

Використання матеріалів

У разі використання матеріалів обов’язкове активне посилання на оригінальну публікацію.

Оригінал матеріалу

https://kartel-khimprom.com/uk/article/carderplanet-lazarev-andrij-vin-zhe-rejnt-andrij-hto-pereviryav-dokumenti-poki-trivav-rozshuk/